

Wanneer het water stijgt tot aan de winterdijken,
die onder deze vloed haast dreigen te bezwijken,
wanneer de kille kou aan ieders botten knaagt,
een walm van mest en mist de levenslust belaagt,
wanneer het vee verzopen in de modder graast,
een natte westerstorm door kale takken raast,
dan vecht mijn land van Maas en Waal.

Wanneer de regen daalt op straten, pleinen, perken,
op dak en torenspits van hemelhoge kerken,
die in dit vlakke land de enige bergen zijn,
wanneer onder de wolken de mensen dwergen zijn,
wanneer de ganzen gakkend langs de hemel gaan
en dunne oostenwinden het land nog platter slaan,
dan wacht mijn land van Maas en Waal.

Wanneer de lage lucht vlak over 't water scheert,
wanneer de lage lucht ons nederigheid leert,
wanneer de lage lucht er grijs als leisteen is,
wanneer de lage lucht zo vaal als keileem is,
wanneer de noordenwind de vlakte vierendeelt,
wanneer de noordenwind er onze adem steelt,
dan kraakt mijn land van Maas en Waal.

Wanneer de weidse Waal in zomerzonlicht blinkt
en langs de warme Maas een zondagsklok weerklinkt,
- uitbundig gele pontjes varen af en aan
vol fietsende families die langs de dijken gaan -
wanneer de velden kleuren van bloesem, graan en fruit,
wanneer de zuidenwind er tintelt op je huid,
dan juicht mijn land van Maas en Waal.